

Asianosaiset

Valittaja: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Vastapuolet: AB, CD ja EF

Määräysosa

- 1) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

jollei vastaavuus- ja tehokkuuseriaatteiden noudattamisesta muuta johdu, se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperimistä koskevan, kyseisessä säännöksessä tarkoitetun seuraamusmenettelyn vanhentumisajan päättymisen jälkeen tehdyn päätöksen riitauttamiseksi sen adressaatin on oikeudenmenetyksen uhalla vedottava tietyn ajan kuluessa toimivaltaisessa hallintotuomioistuimessa kyseisen päätöksen sääntöjenvastaisuuteen, eikä se voi enää vastustaa kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa vetoamalla samaan sääntöjenvastaisuuteen sitä vastaan tuomioistuimessa vireille pannun pakkoperintämenettelyn yhteydessä.

- 2) Asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa

on tulkittava siten, että

henkilöt, jotka ovat toissijaisesti vastuussa velallisena olevan yksikön, joka on perusteettomasti saatujen summien takaisinperintäpäätöksen adressaatti, veloista ja joita veroulosottomenettely on laajennettu koskemaan, on voitava vedota tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn täytäntöönpanoajan päättymiseen tai tarvittaessa kyseisen asetuksen 3 artiklan 3 kohdan nojalla pidennetyn täytäntöönpanoajan päättymiseen vastustaakseen näiden summien pakkoperintää.

- 3) Asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa

on tulkittava siten, että

kun on kyse sellaisen päätöksen täytäntöönpanosta, jossa veloitetaan palauttamaan perusteettomasti saadut summat, siinä säädetty täytäntöönpanoaika alkaa kulua päivästä, jona tästä päätöksestä tulee lopullinen, eli päivästä, jona muutoksenhakua varten säädetyt määräajat ovat päättyneet tai kaikki muutoksenhakukeinot on käytetty.

(¹) EUVL C 357, 6.9.2021.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 19.10.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Napoli – Italia) – VB v. Comune di Portici

(Asia C-777/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – SEUT 56 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Tieliikenne – Moottoriajoneuvojen rekisteröinti ja verotus – Jäsenvaltiossa rekisteröity ajoneuvo – Rekisteröintijäsenvaltiossa ja toisessa jäsenvaltiossa asuva kuljettaja – Jäsenvaltion säännöstö, jossa asetetaan henkilöille, jotka ovat asuneet sen alueella yli 60 päivää, kieltö kuljettaa tässä jäsenvaltiossa ajoneuvoa, joka on rekisteröity ulkomailla)

(2023/C 24/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Napoli

Asianosaiset

Valittaja: VB

Vastapuoli: Comune di Portici

Määräysosa

SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa kansallinen säännöstö, jossa kielletään itsenäistä ammatinharjoittajaa, joka on asunut kyseisessä jäsenvaltiossa yli 60 päivää, kuljettamasta tässä jäsenvaltiossa ajoneuvoa, joka on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa, kun ajoneuvoa ei ole ensisijaisesti tarkoitettu pysyvään käyttöön ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja kun sitä ei tosiasiallisesti ole käytetty tällä tavoin.

(¹) EUVL C 148, 4.4.2022.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 5.4.2022 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Abel**

(Asia C-235/22)

(2023/C 24/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Audiencia Nacional

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Valittaja: Abel

Muu osapuoli: Syyttäjälaitos

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä tehdyn sopimuksen (¹) 126 ja 127 artiklaa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja 21 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että niitä sovelletaan kolmannen maan tekemään luovuttamispyyntöön, joka esitetään erosopimuksessa määrätyn siirtymäkauden päättymisen jälkeen ja jossa pyydetään Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisen, joka on asunut unionin jäsenvaltiossa erosopimuksen voimassaoloaikana ja päätyttyä, luovuttamista ennen erosopimuksen voimaantuloa ja sen voimassaoloaikana tehtyjen tekojen perusteella?

Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä tehdyn sopimuksen 10, 12, 13, 14, 15, 126 ja 127 artiklaa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 artiklaa tulkittava siten, että tuomioon Petruhhin (C-182/15) (²), tuomioon Pesciotti (C-191/16) (³) ja tuomioon I.N. (C-897/19 PPU) (⁴) perustuvaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä on sovellettava kolmannen maan esittämään luovuttamispyyntöön, joka koskee sellaista Britannian kansalaista, joka luovuttamispyynnön perusteena olevien tekojen tekoajankohtana oli unionin kansalainen ja joka on oleskellut keskeytyksettä toisen jäsenvaltion alueella ennen erosopimuksen voimaantuloa ja sen voimassaoloaikana?

Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi: